

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۶ بهمن ۸۸

خطبه‌ی شهادت امام رضا (ع)

ستایش از آن خدایی است که جهان را با علم ابدی و ازلی‌اش بیافرید و در آفرینش آن از هیچ موجودی مددی نخواست بلکه امر فرمود تا آفریدگان از او مدد و یاری طلبند تا آنان را به واسطه‌ی مأموران سمائی و ارضی مدد فرماید.

امروز که ما در آخرین روز ماه حزن و اندوه هستیم با عزاداری و سینه‌زنی بر هشتمین اختر آفرینش می‌رویم تا این ماه را بدرود گوئیم و تا سال آینده منتظرش باشیم. انتظار را چگونه معنی و تفسیر می‌کنیم؟ آیا با آمدن فردا اندوهمان تبدیل به شادی و انتظارمان به پایان می‌رسد؟ می‌رویم تا روح و روان خود را آماده‌ی پذیرایی از به دنیا آمدن آخرین تحفه‌ی رسالت کنیم پس انسان عصر حاضر قادر است تا به آنچه اراده می‌کند دست یابد و آن‌چنان در خود تغییر و تحول ایجاد نماید که فردایش مانند امروز نباشد و این آمدن‌های دوران و رفتن‌های مایه‌ی عبرتش نمی‌گردد بلکه خواسته‌هایش آرایش می‌پذیرد و او همچنان در حزن‌ها می‌گرید و در شادی‌ها می‌خندد درحالی‌که اصل رسالت و امامت بر این پایه استوار نبوده است. اصل رسالت و امامت بر پایه‌ی دین‌داری و اطاعت استوار است و امام هشتم حضرت علی بن موسی‌الرضا (ع) بار هجرت را بستند تا مردم و امت خویش را از دنیای فانی و زودگذر هجرت دهند، غم‌های فراق را به جان مبارکشان خریدند و تهمت‌های بی‌اساس را بر شأن آسمانی و مرتبت الهی خود با گوش‌های مبارکشان شنیدند ولی دست از امت خویش نکشیدند و عاشقانه بر فرامین الهی ثابت قدم ماندند.

برای مأموران الهی و امامان بر حق، عرب و عجم تفاوتی نمی‌کند. ایران و عربستان در رسالت پیامبر بر حق یک سرزمین است و امام (ع) آمد تا وجودها را از تاریکی نفس‌های بی‌اساس بر روشنائی اتحاد رقم زند.

ما در سلام بر وجود نازنینشان ایشان را غریب الغربا می‌خوانیم و این یک واقعیت است که امام رضا (ع) در شناخت وجود نازنینشان غریب ماندند و ما عشق به زیارت

حرم مبارکشان را در حاجت‌های درونی‌مان خلاصه کردیم و نتوانستیم تا غربتش را درک کنیم. همان‌گونه که از این ماه خداحافظی می‌کنیم درحالی‌که غربتش را در روزهای گذشته‌اش به فراموشی می‌سپاریم و می‌رویم تا ماهی دیگر را آغاز کنیم ولی امام و سرورمان حضرت بقية الله الاعظم (عج) صاحب عصر و زمان و منجی عالم بشریت به ما نهیب می‌زنند که با آنچه کسب می‌کنید خود را از بازیچه‌های ظاهری جدا کنید و به حاصل اعمالتان توجه کنید. ماه‌ها را در عظمت خلقتشان دریابید و به گذران عمر در ساعت‌های آن توجه کنید.

ما باید منتظر ولی و رهبری باشیم که به شناخت دین و امامت با آیات کریمه‌ی قرآن و تعقل و تفکر به آنچه پروردگارمان امر فرمودند، علاقه‌مند هستند و ما را که امت وجود مبارکشان هستیم از تکرار مکرراتی که در آن آموزش و عبرتی نباشد بر حذر می‌دارند پس با این اندیشه خود را آماده‌ی آمدن روز با عظمت شروع ولایت و امامت وجود مبارکشان می‌کنیم تا وجود نازنینشان این تغییر و تحول را مشاهده کنند و ما را در غم دوری‌شان مدد و یاری فرمایند پس همه با هم به صدای شعارگونه می‌گوییم:

اللهم عجل لوليک الفرج